

สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (The Islamic Republic of Pakistan)

๑. ข้อมูลพื้นฐานโดยทั่วไป

เมืองหลวง	กรุงอิสลามาบัต (Islamabad)
ที่ตั้ง	ทิศตะวันตกติดกับอิหร่านและอัฟกานิสถาน ทิศเหนือติดกับจีน ทิศตะวันออกติดกับอินเดีย และทิศใต้ติดกับทะเลอาหรับ
พื้นที่	796,096 ตารางกิโลเมตร (ไทยมีพื้นที่ราวร้อยละ 75 ของปากีสถาน)
ภูมิอากาศ	บริเวณส่วนใหญ่ของประเทศมีอากาศร้อนและ แห้งแล้ง ยกเว้นภาคตะวันตกเฉียงเหนือที่อากาศ อบอุ่น และภาคเหนือมีอากาศเย็น
ประชากร	204 ล้านคน (2561)
อัตราการเกิด	21.9/1000 (2560)
อัตราการขยายตัวของประชากร	1.43% (2560)
ศาสนา	ประชากรร้อยละ 97 นับถือศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 77 เป็นนิกายสุหนี่ และร้อยละ 20 เป็นนิกายชีอะห์) นอกจากนั้น มีศาสนาคริสต์ ฮินดู และอื่นๆ รวมร้อยละ 3
การปกครอง	ประชาธิปไตย
ภาษา	ภาษาอูรดูเป็นภาษาประจำชาติ ส่วนภาษาอังกฤษใช้ในรัฐบาลกลางและภาคธุรกิจ และมีการใช้ ภาษาท้องถิ่นอื่นๆ อาทิ ปัญจาบี ซินธี ปัสตุณ และบาลูชี
ประธานาธิบดี	นายมานูน ฮุสเซน (Mamnoon Hussain) ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2556 มีวาระการดำรงตำแหน่งสมัยละ 5 ปี
นายกรัฐมนตรี	นายมุฮัมหมัด นาวาซ ชารีฟ (Mr. Muhammad Nawaz Sharif)
หน่วยเงินตรา	รูปีปากีสถาน(Pakistani Rupee) 1 รูปีปากีสถานเท่ากับ 0.28 บาท (ณ มกราคม 2561)
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)	278.9 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ (2559)
GDP Per Capita	1,444 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ (2559)
GDP แยกตามภาคการผลิต	ภาคการเกษตร 24.7% ภาคอุตสาหกรรม 19.1% ภาคบริการ 56.3%

อัตราการเติบโตของค่า GDP	ร้อยละ 4.6
อัตราการว่างงาน	ร้อยละ 6
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ 4.1

2. ข้อมูลด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ไทยกับปากีสถานได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2494 นอกจากนี้ ยังมีสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองการาจี ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลรัฐซินด์ (Sindh) และรัฐบาลูจิสถาน (Baluchistan)

ที่ผ่านมา ไทยและปากีสถานเป็นพันธมิตรกันมายาวนาน เคยเป็นสมาชิกในองค์การสนธิสัญญาป้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asian Treaty Organization - SEATO) ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๔๙๗ แม้ว่าในปัจจุบันการดำเนินงานในกรอบของ SEATO จะยุติลงแล้ว แต่มิติทางประวัติศาสตร์ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างไทยกับปากีสถาน โดยมีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างผู้นำระดับสูงอย่างสม่ำเสมอ

ไทยให้ความสำคัญกับปากีสถานในฐานะตลาดส่งออกที่มีศักยภาพ กอปรกับปากีสถานมีความสนใจที่จะขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับไทย ทั้งนี้ ในระหว่างการเยือนไทยอย่างเป็นทางการของนายชอกัต อาซีซ นายกรัฐมนตรีปากีสถาน (ในขณะนั้น) เมื่อพฤษภาคม 2548 ฝ่ายปากีสถานได้เสนอขอจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Area – FTA) ไทย-ปากีสถาน โดยทั้งสองฝ่ายจึงได้จัดตั้งกลุ่มศึกษาร่วม (Joint Study Group - JSG) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำความตกลง FTA ระหว่างกัน ซึ่ง JSG ได้ทำการศึกษาสำเร็จแล้ว เมื่อมกราคม 2550 โดยได้สรุปว่า การจัดทำ FTA จะเป็นประโยชน์สำหรับทั้งสองฝ่ายในการส่งเสริมและขยายการค้า บริการ และการลงทุนระหว่างกัน ขณะที่ฝ่ายไทย โดยกระทรวงพาณิชย์ กำลังหารือเพื่อรับทราบข้อคิดเห็นและผลกระทบจากธุรกิจภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปากีสถานเพื่อประกอบการพิจารณาทำที่ไทยต่อการจัดตั้ง FTA ไทย-ปากีสถานต่อไป

ปัจจุบันอุปทูตสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงอิสลามาบัด คือ นายสุรเชษฐ์ บุญอินทร์ ส่วนเอกอัครราชทูตปากีสถาน ประจำประเทศไทย คือ นายอะศิม อิฟติคร์ อะห์มัด

3. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ก่อนหน้านี้ ปากีสถานมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากการดำเนินนโยบายเปิดประเทศ พร้อมกับได้รับความช่วยเหลือจากประเทศตะวันตก เนื่องจากการให้ความร่วมมือด้านการต่อต้านการก่อ การร้าย และจากภาคอุตสาหกรรมที่เติบโตขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค โทรคมนาคม ภาคบริการและภาคการเกษตร อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา พบว่า

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของปากีสถานลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยระหว่างปี 2550 - 2551 มีอัตราการเจริญเติบโต ร้อยละ 6 จากเดิมที่คาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 7.2 ซึ่งน้อยกว่าอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยในห้วงปี 2548 - 2550 (ร้อยละ 5 - 8) ขณะที่ ปี 2551 - 2552 อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.7 นอกจากนี้ ตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมารัฐบาลยังประสบกับปัญหาอัตราเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก คือ จากร้อยละ 5.7 - 5.9 (2548 - 2550) เป็นตัวเลขสองหลัก หรือ เฉลี่ยร้อยละ 18.9 ทั้งนี้ นอกจากปากีสถานจะประสบปัญหาการผลิตกระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอต่อการผลิตในภาคอุตสาหกรรมหลักโดยเฉพาะฝ้ายแล้ว ปากีสถานยังประสบปัญหาการก่อการร้ายโดยกลุ่มติดอาวุธ และกลุ่มหัวรุนแรงที่รุมเร้ารัฐบาลจนทำให้ไม่สามารถดำเนินนโยบายเศรษฐกิจให้มีความต่อเนื่องได้ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ทำให้การลงทุนจากต่างประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก 5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2550 - 2551 เหลือเพียง 3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2551 - 2552 และมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยระหว่างเดือนกรกฎาคม 2552 ถึงเดือนมีนาคม 2553 ปริมาณการลงทุนจากต่างประเทศมีมูลค่าเหลือเพียง 1.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

แม้ว่าปากีสถานจะได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund – IMF) จำนวนทั้งสิ้น 7.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในกำหนดระยะเวลา 2 ปี โดยส่งมอบเงินงวดแรกให้ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2551 จำนวน 4.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และงวดต่อไป จำนวน 3.5 - 4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2552 ทั้งนี้ สำหรับเงินกู้งวดแรก IMF กำหนดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3.51 และเพิ่มเป็นร้อยละ 4.5 สำหรับเงินจำนวนที่เหลือ โดยมีกำหนดเริ่มชำระเงิน ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2554 - 2555 จนถึงปี 2558 - 2559 โดยปากีสถานมีพันธกรณีกับ IMF ที่จะต้องดำเนินการ อาทิ ลดปัญหาการขาดดุลการคลัง (fiscal deficit) ให้เหลือเพียงร้อยละ 4.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) โดยขยายอัตราการเก็บภาษีต่อ GDP ให้เพิ่มจากร้อยละ 9.6 ในปัจจุบัน ขึ้นเป็นร้อยละ 15 ในอีก 5 - 7 ปีข้างหน้า ยกเลิกการอุดหนุนด้านพลังงาน และลดการกักตุนจากธนาคารกลางและเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเพื่อแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อ เป็นต้น

ขณะเดียวกัน ในเวที การประชุม Pakistan Donors Conference and the Friends of Democratic Pakistan Ministerial Meeting ครั้งที่ 2 ที่กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2552 ปากีสถานได้รับแจ้งจากประเทศพันธมิตรที่จะให้ความช่วยเหลือ นอกจากนี้ ในเวทีการประชุมสุดยอดสหภาพยุโรป-ปากีสถาน (The EU-Pakistan Summit) ครั้งที่ 1 ที่ กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2552 ที่ประชุมมีมติสนับสนุนปากีสถานทางการเงินอีกเป็นจำนวนรวม 1.8 พันล้านยูโร

สำหรับการค้าระหว่างประเทศ ปากีสถานประสบปัญหาการขาดดุลการค้าอย่างต่อเนื่องเนื่องจาก ตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา มีปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของปากีสถาน อาทิ อัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น สถานการณ์การเมืองและความมั่นคงภายในประเทศที่ขาดเสถียรภาพ ผลผลิตในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมที่ลดลงจึงทำให้ปัญหาการขาดดุลการค้าของปากีสถานมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นด้วย

นอกจากนี้ ตั้งแต่ปี 2551 มูลค่าการส่งออกสินค้าของปากีสถานเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย เนื่องจาก ผลผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคการเกษตรที่ลดลง (เป็นผลจากการขาดแคลนกระแสไฟฟ้า ราคาน้ำมัน และวัตถุดิบที่สูงขึ้น) ในขณะที่มูลค่าการนำเข้าสินค้าของปากีสถานสูงขึ้น เนื่องจาก ต้องนำเข้าน้ำมันและข้าวสาลีจำนวนมากในขณะที่ภาวะราคาสินค้าทั้งสองในตลาดโลกสูงขึ้นอย่างมาก นอกจากนี้ ปากีสถานยังต้องนำเข้าสินค้าประเภทน้ำมันเพื่อการบริโภค และเครื่องจักรเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ด้วยเหตุข้างต้น จึงส่งผลให้ปากีสถานขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้น อาทิ ในปี 2550 - 2551 ปากีสถาน ส่งสินค้าออก 14,245 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้า 29,905 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขาดดุลการค้า 15,660 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ในปี 2551 - 2552 ปากีสถานส่งสินค้าออก ๑๖,๔๗๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้า 32,423 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขาดดุลการค้า 15,951 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อนึ่ง ปัจจุบันปากีสถานได้เริ่มดำเนินนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการกระตุ้นความสนใจต่อแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดีทางพุทธศาสนาในปากีสถาน โดยเฉพาะที่เมืองตักศิลา ทั้งนี้ ปากีสถานหวังว่า การท่องเที่ยวจะเป็นแหล่งรายได้สำคัญอีกสาขาหนึ่งของประเทศ อย่างไรก็ตาม โครงการนี้ เพิ่งเริ่มต้น ซึ่งยังต้องพัฒนาความพร้อมอีกมากในหลายด้าน

ทรัพยากร	พื้นที่เพาะปลูก แหล่งก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม ถ่านหิน เหล็ก ทองแดง เกลือ หินปูน
อุตสาหกรรมหลัก	อุตสาหกรรมสิ่งทอ แปรรูปอาหาร ชิ้นส่วนยานยนต์ ยารักษาโรค
สินค้านำเข้าสำคัญ	น้ำมันปิโตรเลียม พลาสติก เหล็กและเหล็กกล้า รถยนต์
ประเทศนำเข้าสำคัญ	ซาอุดีอาระเบีย จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ คูเวต สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น
สินค้าส่งออกสำคัญ	ฝ้ายดิบ ด้าย เครื่องนอ น ข้าว เครื่องหนัง เคมีภัณฑ์
ประเทศส่งออกสำคัญ	ซาอุดีอาระเบียจีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ คูเวต สหรัฐฯ ญี่ปุ่น อัฟกานิสถาน สหราชอาณาจักรเยอรมนีอิตาลี

4. ข้อมูลด้านการเกษตร

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ : ฝ้าย ข้าว อ้อย ผลไม้ ผัก นม เนืวัว เนื้อแกะ ไช้

ข้อมูลหน่วยงานกระทรวงเกษตรฯ ปากีสถาน

Ministry of National Security and Research (กระทรวงความมั่นคงทางอาหารและวิจัยแห่งชาติ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร: Sikandar Hayat Khan Bosa

การค้าระหว่างไทย-ปากีสถาน

1. ภาพรวมการค้าสินค้าเกษตร¹ และอุตสาหกรรม

ปากีสถานเป็นประเทศคู่ค้าอันดับที่37² ของไทย โดยระหว่างปี 2557-2559 การค้ารวมระหว่างไทยกับปากีสถานมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 35,718 ล้านบาท จำแนกเป็นมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยปีละ 31,447 ล้านบาท และมูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยปีละ 4,271 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรเฉลี่ยปีละ 3,845 ล้านบาท

¹ สินค้าเกษตร หมายถึง สินค้าเกษตรตามพิกัดศุลกากรตอนที่ 01-24

² ลำดับคู่ค้าของไทยเรียงตามมูลค่าการค้าปี 2559

หรือคิดเป็นร้อยละ 10.77 ของมูลค่าการค้ารวมทุกสินค้า (ตารางที่ 1) ทั้งนี้ ในภาพรวมไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้ากับปากีสถาน

ตารางที่ 1 มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมระหว่างไทยกับปากีสถาน ปี 2557-2559

	มูลค่าการค้า				การค้าสินค้าเกษตร (เฉลี่ยปี 2557-2559)	สัดส่วนสินค้าเกษตร ^{1/} (ร้อยละ)
	2557	2558	2559	เฉลี่ย		
การค้า	32,643	34,751	39,760	35,718	3,845	10.77
ส่งออก	28,095	30,690	35,555	31,447	1,810	5.75
นำเข้า	4,548	4,060	4,205	4,271	2,036	47.67
ดุลการค้า	23,548	26,630	31,350	27,176	-226	

หมายเหตุ: ^{1/} สัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยกับ ปากีสถาน เทียบกับมูลค่าการค้าทุกสินค้านระหว่างไทยกับปากีสถาน (เฉลี่ยปี 2557-2559)

ที่มา: กรมศุลกากร (2560)

2. ภาพรวมการค้าสินค้าเกษตร

ปากีสถานเป็นประเทศคู่ค้าสินค้าเกษตรกับไทยอันดับที่ 42 ของไทย ในระหว่างปี 2557-2559 มีสัดส่วนการค้าสินค้าเกษตรร้อยละ 0.26 ของมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรของไทยกับโลก โดยในปี 2557 มีมูลค่าการค้าสินค้าเกษตร 3,381 ล้านบาท และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในปี 2558 และ 2559 เป็นมูลค่า 3,830 ล้านบาท และ 4,325 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรเฉลี่ยปีละ 3,845 ล้านบาท โดยมีอัตราการนำเข้าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 13.10 ต่อปี (ตารางที่ 2) ทั้งนี้ ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้ากับปากีสถานมาโดยตลอด

ตารางที่ 2 มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยกับปากีสถาน ปี 2557-2559

	มูลค่าการค้าไทย-ปากีสถาน					มูลค่าการค้า ไทย-โลก เฉลี่ย	สัดส่วน ^{1/} (ร้อยละ)	เปรียบเทียบมูลค่าการค้า (ม.ค.-มิ.ย.)			
	2557	2558	2559	เฉลี่ย	GR (ร้อยละ)			2559	2560	ส่วนต่าง	GR (ร้อยละ)
การค้า	3,381	3,830	4,325	3,845	13.10	1,491,844	0.26	2,382	4,196	1,815	76.20
ส่งออก	1,584	1,755	2,090	1,810	14.87	1,044,369	0.17	1,216	2,265	1,050	86.37
นำเข้า	1,797	2,075	2,235	2,036	11.51	447,475	0.45	1,166	1,931	765	65.59
ดุลการค้า	-213	-321	-145	-226		596,894		49	334	285	

หมายเหตุ: ^{1/} สัดส่วนมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยกับปากีสถานเทียบกับมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยกับโลก (เฉลี่ยปี 2557-2559)

ที่มา: กรมศุลกากร (2560)

3. การส่งออกสินค้าเกษตร

ปากีสถาน เป็นตลาดส่งออกสินค้าเกษตรอันดับที่ 47 ของไทย ในระหว่างปี 2557-2559 ไทยมีสัดส่วนการส่งออกไป ปากีสถาน ร้อยละ 0.17 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรไปโลก โดยในปี 2557 ไทยส่งออกไป ปากีสถาน เป็นมูลค่า 1,584 ล้านบาท และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี 2558 และ 2559 เป็นมูลค่า 1,755 ล้านบาท และ 2,090 ล้านบาท ตามลำดับ คิดเป็นมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยปีละ 1,810 ล้านบาท โดยมีอัตราการส่งออกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 14.87 ต่อปี (ตารางที่ 2)

สำหรับการส่งออกในปี 2560 (ม.ค.-มิ.ย.) เทียบกับปี 2559 ในช่วงเวลาเดียวกัน พบว่า มีการส่งออกไป ปากีสถาน เพิ่มขึ้นจาก 1,216 ล้านบาท เป็น 2,265 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้น 1,050 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 86.37 (ตารางที่ 2)

สินค้าส่งออกสำคัญ 10 อันดับแรก (ตารางที่ 3) มีสัดส่วนการส่งออกรวมกันถึงร้อยละ 58.32 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรไปปากีสถาน ได้แก่ ข้าวโพดใช้สำหรับการเพาะปลูก ขิง กล้วยฝรั่ง ขมิ้น ไทม์ ใบเบียร์ หอมแขก และเครื่องเทศอื่น ๆ ไม่บดและไม่ป่น สับปะรดปรุงแต่ง สิ่งสกัดจากมอลต์รวมทั้งอาหารปรุงแต่งที่ทำจากแป้ง ไม่มีโกโก้หรือมีโกโก้ น้อยกว่าร้อยละ 40 อาหารปรุงแต่งอื่น ๆ (เช่น สิ่งสกัด หัวเชื้อและสิ่งเข้มข้นของกาแฟ ชา หรือชามาเต้ ยีสต์ ซอส ซุป ซุปข้น ไอศกรีม) อาหารสุนัขหรือแมว จัดทำขึ้นเพื่อการขายปลีก (เช่น ปลาบรรจุ ภาชนะอัดลม เป็นต้น) น้ำผลไม้หรือน้ำพืชผัก ผลไม้ ลูกนัตอื่น ๆ ปรุงแต่ง (เช่น ลำไย ลิ้นจี่) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (เช่น สาหร่ายที่ทำจากแป้งมันสำปะหลัง) สัตว์ขทำจากมันสำปะหลัง

ตารางที่ 3 มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรไปปากีสถาน 10 อันดับแรก ปี 2557-2559

อันดับ	รายการ	มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)				สัดส่วน (ร้อยละ)	GR (ร้อยละ)
		2557	2558	2559	เฉลี่ย		
1.	ข้าวโพดใช้สำหรับการเพาะปลูก	208	199	349	252	14.70	29.59
2.	ขิง กล้วยฝรั่ง ขมิ้น ไทม์ ใบเบียร์ หอมแขก และเครื่องเทศอื่น ๆ ไม่บดและไม่ป่น	228	58	267	184	10.75	8.11
3.	สับปะรดปรุงแต่ง	110	179	158	149	8.69	19.60
4.	สิ่งสกัดจากมอลต์รวมทั้งอาหารปรุงแต่งที่ทำจากแป้ง ไม่มีโกโก้ หรือมีโกโก้ น้อยกว่าร้อยละ 40	52	113	117	94	5.50	49.53
5.	อาหารปรุงแต่งอื่น ๆ (เช่น สิ่งสกัด หัวเชื้อและสิ่งเข้มข้นของกาแฟ ชา หรือชามาเต้ ยีสต์ ซอส ซุป ซุปข้น ไอศกรีม)	88	106	106	100	5.82	9.68
6.	อาหารสุนัขหรือแมว จัดทำขึ้นเพื่อการขายปลีก (เช่น ปลาบรรจุ ภาชนะอัดลม เป็นต้น)	60	57	78	65	3.79	14.71
7.	น้ำผลไม้หรือน้ำพืชผักต่าง ๆ ผสมกัน	11	37	75	41	2.38	165.75

8.	ผลไม้ ถูกลูกอื่น ๆ และส่วนอื่นที่ บริโภคได้ของพืชที่ปรุงแต่งหรือทำไว้ ไม่ให้เสีย เช่น ลำไย ลิ้นจี่	4	32	61	33	1.90	296.65
9.	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (เช่น สาคุที่ ทำจากแป้งมันสำปะหลัง)	27	33	49	36	2.11	35.51
10.	สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง	51	43	44	46	2.68	-6.86
	รวม 10 อันดับแรก	839	857	1,304	1,000	58.32	24.67
	อื่น ๆ	745	898	786	810	41.68	2.71
	รวมส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมด	1,584	1,755	2,090	1,810	100	14.87

ที่มา: กรมศุลกากร (2560)

4. การนำเข้าสินค้าเกษตร

การนำเข้าสินค้าเกษตร ไทยนำเข้าสินค้าเกษตรจาก ปากีสถาน เป็นอันดับที่ 32 ของไทย ในระหว่างปี 2557-2559 ไทยมีสัดส่วนการนำเข้าจาก ปากีสถาน ร้อยละ 0.45 ของมูลค่าการนำเข้าสินค้าเกษตรจากโลก โดยในปี 2557 ไทยนำเข้าจาก ปากีสถาน เป็นมูลค่า 1,797 ล้านบาท และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี 2558 และ 2559 เป็น 2,075 ล้านบาท และ 2,235 ล้านบาท ตามลำดับ คิดเป็นมูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยปีละ 2,036 ล้านบาท มีอัตราการนำเข้าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 11.51 ต่อปี (ตารางที่ 2)

สำหรับการนำเข้าในปี 2560 (ม.ค.-มิ.ย.) เทียบกับปี 2559 ในช่วงเวลาเดียวกัน พบว่า มีการนำเข้าจากปากีสถานเพิ่มขึ้นจาก 1,166 ล้านบาท เป็น 1,931 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้น 765 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 65.59 (ตารางที่ 2)

สินค้านำเข้า 10 อันดับแรก (ตารางที่ 4) มีสัดส่วนการ นำเข้า รวมกันถึงร้อยละ 92.15 ของมูลค่าการนำเข้าสินค้าเกษตรจากปากีสถาน ได้แก่ ปลาอื่น ๆ แช่เย็นจนแข็ง ปลาหมึกกระดอง ปลาหมึกกล้วยแห้ง ใส่เกลือหรือแช่น้ำเกลือ สัตว์น้ำจำพวกโมลลัสก์อื่นๆ มีชีวิต สด แช่เย็น แช่เย็นจนแข็งแห้ง ใส่เกลือหรือแช่น้ำเกลือ รมควัน กุ้งอื่นๆ แช่เย็น แช่เย็นจนแข็งแห้ง ใส่เกลือหรือแช่น้ำเกลือ (เช่น กุ้งกุลาดำ กุ้งขาว) สุราอื่นๆ ปุกระดองนิ่ม ปูมีชีวิต สดหรือแช่เย็นบรรจุภาชนะอากาศผ่านเข้าออกไม่ได้ กระดุกและแกนเขาสัตว์อื่นๆ ที่ยังไม่ได้จัดทำ เอาไขมันออก จัดทำอย่างง่าย ๆ (แต่ไม่ได้ ตัดเป็นรูปทรง) ปลาซาร์ดีน แช่เย็นจนแข็ง ไม่รวมถึงเนื้อปลาแบบฟิลเล น้ำผลไม้ (รวมถึงเกรปมัสต์) และน้ำพืชผักที่ไม่ได้หมัก และไม่เติมสุรแช่เย็นจนแข็ง

ตารางที่ 4 มูลค่าการนำเข้าสินค้าเกษตรจากปากีสถาน 10 อันดับแรก ปี 2557-2559

อันดับ	รายการ	มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)				สัดส่วน (ร้อยละ)	GR (ร้อยละ)
		2557	2558	2559	เฉลี่ย		
1.	ปลาทะเลอื่น ๆ แช่เย็นจนแข็ง เช่น ปลาจะละเม็ดดำ ปลากะพงแดง	759	968	1,020	916	44.98	15.92
2.	ปลาหมึกกระดอง ปลาหมึกกล้วยแห้ง ใส่เกลือหรือแช่น้ำเกลือ	401	222	413	345	16.95	1.45

3.	สัตว์น้ำจำพวกโมลลัสก์อื่นๆ มีชีวิตสด แช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง แห้ง ใสเกลือหรือแช่น้ำเกลือ รมควัน	57	117	198	124	6.10	87.19
4.	กุ้งอื่นๆ แช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง แห้ง ใสเกลือหรือแช่น้ำเกลือ เช่น กุ้งกุลาดำ กุ้งขาว	202	254	167	208	10.21	-8.91
5.	สุราอื่น ๆ	86	88	99	91	4.48	7.17
6.	ปุกระดองนึ่ง	44	23	74	47	2.32	30.26
7.	ปรมีชีวิต สด หรือแช่เย็น บรรจุภาชนะอากาศผ่านเข้าออกไม่ได้	6	47	43	32	1.57	167.32
8.	กระดุกและแก่นเขาสัตว์อื่น ๆ ที่ยังไม่ได้จัดทำ เอาไขมันออก จัดทำอย่างง่าย ๆ (แต่ไม่ได้ ตัดเป็นรูปทรง)	44	72	39	52	2.53	-6.21
9.	ปลาชาร์ดิน แช่เย็นจนแข็ง ไม่รวมถึงเนื้อปลาแบบฟิลเล	54	65	37	52	2.54	-17.19
10.	น้ำผลไม้ (รวมถึงเกรปมัสต์) และน้ำพืชผักที่ไม่ได้หมัก และไม่เติมสุราแช่เย็นจนแข็ง	2	0	27	10	0.48	276.93
	รวม 10 อันดับแรก	1,654	1,856	2,118	1,876	92.15	13.16
	อื่น ๆ	143	219	117	160	7.85	-9.58
	รวมนำเข้าสินค้าเกษตรทั้งหมด	1,797	2,075	2,235	2,036	100.00	11.51

ที่มา: กรมศุลกากร (2560)

5. อัตราภาษี

ในปี 2559 ปากีสถานมีการเรียกเก็บอัตราภาษีนำเข้าที่เรียกเก็บจริง (MFN applied duties) เฉลี่ยร้อยละ 12.3 เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเฉลี่ยร้อยละ 12.2 และสินค้าเกษตร (ไม่รวมสินค้าประมงและผลิตภัณฑ์) เฉลี่ยร้อยละ 13.3 โดยสินค้าเกษตรมีอัตราภาษีแบ่งตามกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มสินค้า	อัตราภาษีที่เรียกเก็บจริงเฉลี่ย (ร้อยละ) MFN applied duties
1. ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ (Animal products)	12.4
2. ผลิตภัณฑ์นม (Dairy products)	20.0
3. ผัก ผลไม้ และพืช (Fruit, vegetables, plants)	13.1
4. กาแฟและชา (Coffee, tea)	10.9
5. ธัญพืชและผลิตภัณฑ์ (Cereals & preparations)	13.0
6. เมล็ดพืชน้ำมัน ไขมันและน้ำมัน (Oilseeds, fats & oils)	7.8

7. น้ำตาลและขนม (Sugars and confectionery)	14.9
8. เครื่องดื่มและยาสูบ (Beverages & tobacco)	43.0
9. สินค้าเกษตรอื่น ๆ (Other agricultural products)	7.0
10. ปลาและผลิตภัณฑ์ (Fish & fish products)	10.7

ที่มา: World Tariff Profile 2016, WTO (2559)

6. ประเทศคู่ค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญของปากีสถาน ได้แก่ สหภาพยุโรป สหรัฐอาหรับ ซาอุดีอาระเบีย สาธารณรัฐประชาชนจีน และโอมาน

5. ข้อมูลส่วนราชการไทยในต่างประเทศ และสถานเอกอัครราชทูตในประเทศไทย

สถานเอกอัครราชทูต

ฝ่ายไทย

เอกอัครราชทูต ณ กรุงอิสลามาบัด

นายสุรเชษฐ์ บุญอินทร์ (อุปทูต)

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอิสลามาบัด

Plots No.1 - 20 Diplomatic Enclave-1

Sector G-5/4 Islamabad, Pakistan

Tel. (92-51) 8431270 - 80 Ext. 1122,1166 Fax. (92-51) 8431288,8431291

Email. royalthaiembassyislamabad@gmail.com

Website : <http://www.thaiembassy.org/islamabad>

Office Hours Monday to Friday: 08.30 - 12.00 hrs. and 13.00-16.30 hrs.

ฝ่ายปากีสถาน เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน ประจำประเทศไทย

H.E. Mr. Asim Iftikha Ahmad

นายอะซิม อีฟติคัร อะห์มัด

31, Soi Nana Nua, Sukhumvit-3 Road,

Bangkok 10110

Tel: (+662) 2530288, (+662) 2530289 Fax: (+662) 2530290

E-mail: slemb.bangkok@mfa.gov.lk

Website: <http://slembbkk.com/>